

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Stk/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200288
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7019200288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX., bytom G. P. XX, XXX XX A., právne zastúpený: JUDr. Gabriela Borovská, advokát, so sídlom Kpt. Nálepku 20, 071 01 Michalovce, proti žalovanému (sťažovateľovi): Poľovnícke združenie „RIKA“ so sídlom v Úbreži, so sídlom Úbrež 51, 072 42 Úbrež, IČO: 313 01 061, právne zastúpený: JUDr. Monika Meňhertová, advokátka, Floriánska 16, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Čl. Sch. 1/2019 zo dňa 10.02.2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8S/43/2019 zo dňa 10.06.2021 o nároku na náhradu trov konania, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný prostredníctvom Výboru Poľovníckeho združenia „RIKA“ vydal dňa 05.12.2018 rozhodnutie čj. Výb 1/2018 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým v súlade s § 12 ods. 2 Stanov Poľovníckeho združenia „RIKA“ (ďalej aj „PZ „RIKA“) uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie - vylúčenie žalobcu ako člena Poľovníckeho združenia „RIKA“ za spáchanie disciplinárneho priestupku podľa § 22 ods. 1 Domáceho poriadku PZ „RIKA“ zo dňa 15.05.2018 v nadväznosti na § 3 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu, a to dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca mal konaním bližšie špecifikovaným v prvostupňovom rozhodnutí (podanie trestného oznámenia na predsedu žalovaného T. B. J., podanie návrhu na prejednanie priestupku voči predsedovi žalovaného T. B. J. na úseku práva na prístup k informáciám, podanie podnetu na disciplinárny senát Dozornej rady Okresnej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu Sobrance na začatie disciplinárneho konania o disciplinárnom priestupku členov žalovaného p. T. B. J. a p. T. O. Q., ústne vyhrážanie sa niektorým členom žalovaného, podanie správnej žaloby na Krajský súd v Košiciach vo veci preskúmania rozhodnutia členskej schôdze žalovaného č. 1/2017 zo dňa 21.11.2017, podanie podnetu na Regionálnu veterinárnu a potravinovú správu Michalovce; k vymedzeniu konaní kasačný súd odkazuje na bod 2 odôvodnenia rozsudku krajského súdu) opakovane porušiť morálny kódex poľovníka, nerešpektovať pravidlá občianskej morálky, poškodzovať dobré meno PZ „RIKA“, ako aj jeho členov, narušovať vážnym spôsobom medziľudské vzťahy a rovnako nerešpektovať rozhodnutia PZ „RIKA“ a týmto konaním hrubo porušiť

- ustanovenie § 5 ods. 2 písm. c) Stanov PZ „RIKA“ zo dňa 12.05.2018,

- čl. 5 Etického kódexu poľovníka Stanov Slovenskej poľovníckej komory, účinných od 24.01.2010, ktorý tvorí prílohu č. 1 týchto Stanov,
- interné predpisy PZ „RIKA“, konkrétne ustanovenia § 2 ods. 1 ods. 3 a ods. 4 Domáceho poriadku PZ „RIKA“ zo dňa 12.05.2018, ako aj čl. 4 ods. 1 písm. c) Organizačného a rokovacieho poriadku PZ „RIKA“ zo dňa 12.05.2018.

2. Žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie. Žalovaný o odvolaní rozhodol prostredníctvom členskej schôdze ako odvolacieho orgánu tak, že rozhodnutím č. j. Čl. Sch. 1/2019 zo dňa 10.02.2019 (ďalej aj „druhostupňové rozhodnutie“) odvolanie žalobcu zamietol.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiam žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu vo veciach správneho trestania na Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“), ktorou sa domáhal zrušenia druhostupňového i prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie žalovanému. Alternatívne, pre prípad, ak by krajský súd dospel k názoru, že sa žalobca svojim konaním dopustil priestupku alebo disciplinárneho previnenia, navrhol, aby krajský súd v zmysle sankčnej moderácie rozsudkom upustil od uloženia sankcie žalobcovi vzhľadom na to, že účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci. Požiadal tiež o priznanie práva na náhradu trov konania.

4. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 8S/43/2019 zo dňa 10.06.2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) zrušil prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie (výrok I). Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II).

5. K námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho použitia pojmu „disciplinárny priestupok“ krajský súd uviedol, že síce išlo o nepresné zákonné označenie pre správny disciplinárny delikt spáchaný členom poľovníckeho združenia, avšak táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uvedenú námietku žalobcu preto považoval za nedôvodnú. Rovnako za nedôvodnú považoval aj námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia práva na spravodlivý proces na zasadnutí výboru PZ „RIKA“ dňa 05.12.2018. Krajský súd dôvodil, že žalobca bol riadne oboznámený s predmetom konania výboru a nič mu nebránilo zúčastniť sa ho aj so zvoleným právnym zástupcom.

6. Za dôvodnú však krajský súd považoval námietku týkajúcu sa konania a jednotlivých skutkov, ktorými sa žalobca mal dopustiť disciplinárneho priestupku, nakoľko konanie žalobcu krajský súd považoval za súladné so zákonom a internými predpismi žalovaného. Krajský súd podotkol, že nie je možné disciplinárne stíhať žalobcu za podanie správnej žaloby na Krajský súd v Košiciach vo veci sp. zn. 7S/35/2018, nakoľko žalobca v tomto prípade len uplatnil svoje právo garantované Ústavou SR. Rovnako nie je možné disciplinárne stíhať žalobcu za podanie trestného oznámenia, či podnetu na Slovenský poľovnícky zväz na začatie disciplinárneho konania, nakoľko ide o plnenie povinností vyplývajúcich žalobcovi z § 340 Trestného zákona (trestný čin neoznámenie trestného činu) resp. z § 5 ods. 1 písm. d/ Stanov PZ „RIKA“.

7. Ako dôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Krajský súd uviedol, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia len prevzal obsah prvostupňového rozhodnutia, obsah odvolania žalobcu, citoval ust. § 7 ods. 3 písm. j) a § 12 ods. 3 Stanov PZ „RIKA“ zo dňa 12.05.2018 a uviedol výsledok hlasovania. Z rozhodnutia však nie je zrejmé, či a aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí žalovaný, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon, ako sa žalovaný vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. Žalovaný podľa názoru krajského súdu nereagoval dostatočne ani na skutkový stav ani jeho právne posúdenie.

8. Ďalej krajský súd uviedol, že pre uloženie disciplinárneho trestu - vylúčenie z PZ „RIKA“ neboli splnené podmienky uvedené v Disciplinárnom poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu. Uloženie trestu bolo odôvodňované porušením Domáceho poriadku PZ „RIKA“ zo strany žalobcu a hrubým porušením Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu, ale tieto uvádzané skutočnosti neboli v rozhodnutí

náležite odôvodnené. V tejto časti považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a nezákonné.

9. Záverom krajský súd uložil správnym orgánom odstrániť vytykané pochybenia a v prípade opätovného rozhodnutia vo veci odôvodniť rozhodnutia náležitým spôsobom tak, aby tieto obsahovali aj správnu úvahu, ktorá viedla k záveru o ustálení a preukázaní skutkového stavu ako aj vo vzťahu k ukladanej sankcii.

10. O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s ustanoveniami § 167 a nasl. SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania z dôvodu jeho plného úspechu vo veci. Ďalej uviedol, že o výške účelne vynaložených trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom procesným postupom podľa § 175 ods. 2 SSP.

III.

Konanie pred kasačným súdom

A. Kasačná sťažnosť žalovaného

11. Proti rozsudku krajského súdu v časti jeho výroku II (t. j. výroku o náhrade trov konania) podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť. Odôvodnil ju tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Sťažnostným návrhom sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok v jeho výroku II. zrušil, a aby vo veci rozhodol tak, že žalovanému (zrejme malo byť žalobcovi - pozn. kasačného súdu) nepriznáva náhradu trov vo výške 100% v súlade s ustanovením § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

12. Sťažovateľ tvrdil, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože nie je možné od žalovaného spravodlivo požadovať náhradu trov v plnej výške podľa § 168 SSP (správne malo byť zrejme § 167 SSP - pozn. kasačného súdu), nakoľko v tomto prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Sťažovateľ poukázal na § 257 CSP, podľa ktorého „výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa“ ako aj na názor vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 4MCdo/2/2018, podľa ktorého „... je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania.“

14. V tejto súvislosti žalovaný podotkol, že je orgánom záujmovej samosprávy, ktorý zabezpečuje rozvoj spoločenských záujmov, slúži na plnenie záujmových potrieb jednotlivcov a spoločnosti ako celku, zabezpečuje šetrné zaobchádzanie s lesnou zverou a prostredníctvom dohľadu nad lesnou zverou zabezpečuje ochranu ľudských obydľí a zabráňuje premnoženiu jednotlivých druhov lesných živočíchov. Tiež argumentoval, že je orgánom samostatne hospodáriacim, ktorý disponuje vlastným majetkom, ale nemá k dispozícii finančné prostriedky v takej výške, aby pokryli náhradu trov žalobcovi vo výške 100 %. Uviedol tiež, že svoje finančné prostriedky využíva na vyššie uvedený účel, ako aj na kúpu krmiva na zimné zakrmovanie pre lesnú zver, výstavbu kŕmidiel, posedov či zverníc.

B. Vyjadrenie žalobcu

15. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že žalovaný nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal konajúci súd použiť výnimku zo zásady uvedenej v § 167 ods. 1 SSP a o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 167 ods. 3 SSP.

16. Podotkol, že Správny súdny poriadok vychádza v § 167 zo zásady úspešnosti v konaní a priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Výnimkou z tejto zásady je odsek 3 tohto ustanovenia umožňujúci náhradu trov konania úspešnému žalobcovi nepriznať; podľa dôvodovej správy a ustálenej judikatúry súdov je však nutné toto ustanovenie aplikovať výnimočne a dôvody hodné osobitného zreteľa vykladať reštriktívne.

17. Žalobca poukázal na to, že osobitné úlohy, ktoré mali podľa sťažovateľa zakladať dôvody hodné osobitného zreteľa, vyplývajú už zo samotného právneho poriadku SR. Ďalej tvrdil, že žalovaný uplatnil voči nemu najprísnejšiu možnú sankciu a v zmysle záverov rozsudku krajského súdu tak urobil v rozpore s právnym poriadkom SR. Žalobca poukázal na šikanózne prvky konania žalovaného, keď počas dvoch rokov potrestal zo svojich členov len jeho a to dvakrát, pričom aj v ďalšom správnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7S/35/2018, v ktorom napádal rozhodnutia žalovaného, bol úspešný. Žalobca tiež podotkol, že pokiaľ žalovaný mal dostatok voľných prostriedkov na zastupovanie sa advokátom a to advokátom z Košíc (v dôsledku čoho narastajú náklady), nebolo by spravodlivé, aby neznášal trovy tohto konania na strane žalobcu podľa princípu úspechu v spore.

18. Napokon žalobca argumentoval, že postavenie žalovaného je v tomto kontexte irelevantné a nedostatok finančných prostriedkov žalovaný nepreukázal, pričom ak by rozhodol v súlade s právnym poriadkom, žiadne trovy by mu nevznikli. Správny súd potvrdil, že pre uloženie sankcie neboli splnené podmienky. Z týchto dôvodov je nanajvýš spravodlivé, aby bol neúspešný žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania v súlade so zásadou úspešnosti v spore.

19. Záverom žalobca navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

IV.

Právny názor kasačného súdu

20. Prejednávaná vec bola dňa 23.12.2021 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“), bola náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Stk/8/2021.

21. Senát Najvyššieho správneho súdu SR ako súdu kasačného (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP v rozhodujúcom znení) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

22. Podstata kasačnej sťažnosti spočívala v poukaze na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania. Krajský súd po konštatácii dôvodnosti správnej žaloby vo veci správneho trestania priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nesprávnosť právneho posúdenia veci videl sťažovateľ v tom, že krajský súd mal aplikovať ustanovenie § 257 CSP, v dôsledku čoho nemal priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému z dôvodov hodných osobitného zreteľa, prihliadajúc pritom na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery účastníkov konania.

23. Podľa § 257 CSP: „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

24. Podľa § 167 ods. 1 SSP: „Správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.“

25. Podľa § 167 ods. 3 písm. a) SSP: „Správny súd môže tiež rozhodnúť, že náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

26. Kasačný súd v súvislosti s dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci primárne upriamuje pozornosť na § 440 ods. 2 SSP, ktoré ukladá sťažovateľovi dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom náležite vymedziť. Poukazuje v tejto súvislosti tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/9/2020 zo dňa 23.02.2021, v ktorom bolo uvedené, že: „Aby tvrdenie sťažovateľa

o nesprávnom právnom posúdení veci malo oporu v zákone, bol sťažovateľ zaťažený povinnosťou v zmysle § 440 ods. 2 S.s.p. uviesť aj konkrétnu právnu normu a vykonať jej rozbor na prospech svojho tvrdenia...“

27. Sťažovateľ v dôvodoch kasačnej sťažnosti poukazuje na právnu normu § 257 CSP, avšak opomína, že Správny súdny poriadok má vzhľadom na osobitnú povahu správneho súdnictva vlastnú právnu úpravu náhrady trov konania a osobitne nepriznania nároku na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému, ktorá je obsiahnutá v § 167 ods. 3 SSP. Pokiaľ sa teda sťažovateľ domáhal aplikácie dôvodov hodných osobitného zreteľa za tým účelom, aby nebol súdom zaviazaný na náhradu trov konania žalobcovi, mal predovšetkým namietať rozpor s normou § 167 ods. 3 písm. a) SSP, a nie normou § 257 CSP. Civilný sporový poriadok sa na konanie pred správnym súdom použije len primerane, ak Správny súdny poriadok neustanovuje inak (§ 25 SSP). V danom prípade však Správny súdny poriadok obsahuje osobitnú právnu úpravu, ktorá sa na riešenie právnu otázku použije prednostne.

28. Napriek uvedeným nedostatkom vo vymedzení kasačného dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci sa však kasačný súd, uprednostňujúc materiálny prístup k súdnej ochrane, vyjadrí k aplikovateľnosti dôvodov hodných osobitného zreteľa na prípad sťažovateľa.

29. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 167 ods. 3 SSP zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Dôvodová správa k Správne súdne poriadku v osobitnej časti k ustanoveniu § 167 ods. 3 SSP uvádza: „Uplatnenie tejto konštrukcie prichádza do úvahy len výnimočne, osobitné kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa sa má vykladať prísne reštriktívne. Dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie práva na náhradu trov úspešnému žalobcovi musia existovať najmä v okolnostiach prípadu, ktoré môžu mať inú kvalitu ako v sporovom konaní...“

30. V zmysle dôvodovej správy k SSP je teda pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa potrebné prihliadať najmä na okolnosti prípadu. Podľa právnej vedy správny súd pri aplikácii tohto inštitútu má prihliadať aj na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery účastníkov konania (nielen toho účastníka, ktorého by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu ochrany na správnom súde, a ich postoj v konaní. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, zmena judikatúry) (Baricová, Fečík, Števec, Filová a kol., Správny súdny poriadok - komentár k § 167 SSP).

31. Sťažovateľ za dôvody hodné osobitného zreteľa v kasačnej sťažnosti označuje výlučne jeho postavenie, jeho osobitné úlohy a jeho spoločenskú funkciu ako poľovníckeho združenia ako aj spôsob jeho financovania a nedostatok financií na úhradu trov konania žalobcovi práve z dôvodu plnenia ním uvádzaných funkcií. Uvedený nedostatok financií ničím nepreukázal. Kasačný súd konštatuje, že okolnosti špecifikované sťažovateľom v prejedávanej veci nie sú spôsobilé založiť dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 167 ods. 3 písm. a) SSP a prelomiť všeobecne uplatniteľnú zásadu úspechu v konaní podľa § 167 ods. 1 SSP, ktorou sa riadil krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

32. Osobitné úlohy, ktoré žalovaný ako poľovnícke združenie plní, sú dané zákonom a vo svojej podstate každý orgán verejnej správy a teda žalovaný v správnom súdnictve plní spoločensky dôležité úlohy na vymedzenom úseku verejnej správy. Táto skutočnosť však rozhodne neznamená, že by z tohto dôvodu nemal byť žalovaný zaviazaný na úhradu trov konania, ak je v súdnom konaní neúspešný. Ďalej finančné ťažkosti, ktoré by mali sťažovateľovi brániť v úhrade trov konania žalobcovi, sťažovateľ len tvrdil, avšak žiadnym spôsobom ich nepreukázal. Navyše kasačný súd poukazuje aj na skutočnosť, že okolnosti uvádzané sťažovateľom nemajú žiadnu priamu väzbu s okolnosťami prípadu, na ktoré je potrebné primárne prihliadať (viď dôvodová správa k SSP citovaná vyššie). Okolnosti prípadu v predmetnej veci spočívali v tom, že žalobca sa správnou žalobou vo veciach správneho trestania bránil voči najprísnejšej sankcii uloženej žalovaným - vylúčeniu ako člena poľovníckeho združenia. Krajský súd konštatoval nezákonnosť rozhodnutia (kedy uviedol, že viaceré zo žalobcom spáchaných skutkov boli len výkonom jeho práva, napríklad práva na súdnu ochranu, alebo právnej povinnosti, napríklad oznámenie trestného činu). Okrem toho krajský súd konštatoval aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a absenciu náležitého odôvodnenia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol napadnutým

rozhodnutím žalovaného ukrátený na svojich právach a napadnuté rozhodnutie súd vyhodnotil ako rozporné so zákonom. Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia pritom pramenila iba zo samotného postupu žalovaného pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, nie z objektívnych dôvodov, napríklad zo zmeny právnej úpravy či zmeny judikatúry. Z okolností prípadu teda nevyplýva nijaká okolnosť, pre ktorú by bolo možné čo i len uvažovať o tom, žeby žalobca, ktorý sa dôvodne domáhal ochrany svojich subjektívnych práv, mal znášať vzniknuté trovy sám. Naopak, okolnosti prípadu celkom jasne nasvedčujú záveru, že všeobecne uplatniteľný princíp úspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania bol v danom prípade použitý zákonne, správne a toto použitie bolo v okolnostiach prípadu aj spravodlivé. Tvrdené osobitné majetkové pomery sťažovateľa neboli preukázané a neboli spôsobilé ani samy o sebe a už vôbec nie v kontexte okolností prípadu naplniť dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 167 ods. 3 písm. a) SSP.

33. Na základe vyššie uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. Ako obiter dictum kasačný súd uvádza, že si je vedomý judikatúry Najvyššieho správneho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 6Svk/48/2022 zo dňa 27.07.2023) ako aj Ústavného súdu SR (napr. nález sp. zn. PL. ÚS/19/2014 zo dňa 16.03.2016, uznesenie sp. zn. III. ÚS 684/2022 zo dňa 08.12.2022), v zmysle ktorej rozhodnutie o vylúčení člena poľovníckeho združenia nepatrí do právomoci správneho súdu, ale súdu civilného. V prejednávanej veci však bola kasačná sťažnosť podaná výlučne len proti výroku o náhrade trov konania, teda nie proti výroku vo veci samej, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a vráteniu veci žalovanému na ďalšie konanie. Kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 SSP, prvá veta), je teda povolaný posudzovať len výrok o náhrade trov konania. Viazanosť rozsahom kasačnej sťažnosti síce neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý (§ 453 ods. 1 SSP, druhá veta). Od rozhodnutia o výroku o náhrade trov konania však nie je závislý výrok vo veci samej (uvedené by platilo len v opačnom prípade, teda od rozhodnutia vo veci samej je závislý výrok o náhrade trov konania). Z tohto dôvodu kasačný súd, viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti, preskúmal len výrok o náhrade trov konania napadnutého rozsudku a, viazaný dôvodmi kasačnej sťažnosti, konštatuje vecnú správnosť a zákonosť tohto výroku.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť žalovaného bola zamietnutá, a teda žalovaný v kasačnom konaní nemal úspech. Naopak žalobca v kasačnom konaní úspech mal, a preto mu súd priznal právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.